

Arrest

nr. 343 297 van 24 maart 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 februari 2025 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partij bij beschikking van 14 oktober 2025 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

In casu werd het volgende gesteld:

“Er werd aan de verzoekende partij de vraag gesteld of zij een synthesememorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het

Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesesmemorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...)toe gehouden zijn synthesesmemorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesesmemorie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld"."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partij heeft een vraag tot horen ingediend. Ter terechtzitting van 24 februari 2026, waar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de voormelde beschikking opgenomen grond, verwijst de kamervoorzitter naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord en nodigt de partijen uit om te reageren op de beschikking. Mr. M. KIWAKANA deelt mee dat verzoekende partij terug in België is en legt hiervan een document voor en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking. De verzoekende partij heeft volgens haar geen belang meer omdat ze het grondgebied heeft verlaten.

Het feit dat de verzoekende partij is teruggekeerd naar België doet niets af aan het feit dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en de verzoekende partij werd overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat. De bestreden beslissing is dan ook uit het rechtsverkeer verdwenen.

Dit blijkt mutatis mutandis uit hetgeen het Hof van Justitie heeft vastgesteld in zijn arrest van 25 januari 2018, Bundesrepublik Deutschland t. Aziz Hasan, C-360/16.

Het Hof verklaarde immers voor recht:

"Artikel 24 van verordening nr. 604/2013 moet aldus worden uitgelegd dat in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin een onderdaan van een derde land, na in een eerste lidstaat om internationale bescherming te hebben verzocht, aan deze lidstaat is overgedragen na de afwijzing van een in een tweede lidstaat ingediend nieuw verzoek, en vervolgens zonder verblijfstitel naar het grondgebied van die tweede lidstaat is teruggekeerd, tegen die onderdaan een terugnameprocedure kan worden gevoerd, en dat hij niet opnieuw kan worden overgedragen aan de eerste lidstaat zonder dat een dergelijke procedure wordt gevolgd."

Bijgevolg kan de verzoekende partij onmogelijk nog opnieuw op grond van het thans aangevochten overdrachtsbesluit worden overgedragen. De verzoekende partij maakt met haar betoog het tegendeel niet aannemelijk. Bij een eventuele nieuwe overdracht zal de verzoekende partij te gepasten tijde beschikken over een nieuw rechtsmiddel.

De beschikking blijft dan ook overeind.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU